

Ps. Det meste av dette er skrevet under varetakttiden (4 mndr. i isolat) Betj. H. Olsen så hele tiden når jeg noterte.

TN

Hinna, 7.9.82/24.10.82

Ad. KRIPOS

Orientering om visse hendelser i forbindelse med forhør/opphold hos Kripos.

Arrestasjonen ble foretatt av fire politimenn den 23.1.82 i min bil på Sola flyplass. Jeg ble bragt over i politiets bil og kjørt mot kammeret i Sandnes. På forespørsel om hvorfor jeg var blitt arrestert fikk jeg intet svar. Under transporten ville jeg gjerne ta en Titalac (halstablett) hvilket førte til at jeg ble påført håndjern.

Ved ankomsten til kammeret i Sandnes ble jeg brakt inn i ett rom hvor der var 6-8 betjenter hvorpå håndjernene ble tatt av.

Jeg tok da den etterlengtede Titalac som lå i lommen av min jakke. Dette resulterte øyeblikkelig at 4-5 politimenn føk på meg, bente mine armer på ryggen og trykket meg i gulvet med ansiktet ned. (Der var på dette tidspunkt intet jeg kunne gjøre) En betjent tok sterkt strupetak på meg og holdt dette så lenge at jeg fikk store pusteproblemer og ble endel avkreftet. En annen forsøkte å åpne munnen med en "gammeldags boksåpner" hvilket forårsaket skade inne i munnen og derpå blødning. Skaden kan bekreftes av den legen som like etter denne velkomstbehandling sjekket meg. Fængselslegen registrerte også neste dag de sår og rifter jeg hadde i munnen.

Den ivrige betjenten med boksåpneren ble omsider stoppet av en eldre kollega som sa at "du må stoppe ellers kan du brette tennene hans." Denne episode har jeg etter mye motvilje fra forhørsleder Olsen fra Kripos side fått nedskrevet i de rapporter som han har tatt av meg.

Straks etter denne mottakelsesopplevelse og mens jeg ennå satt og tørket blod, startet Olsen sine forhør. Jeg ville snakke med min advokat Lindseth, men dette var etter hans uttalelse umulig. Jeg ble altså nektet å snakke med advokat før rettsmøtet og før avhørene begynte.

Etter første rettsmøte som avsluttet ca kl. 2400 forsøkte min forsvarer og meg å få en samtale hvilket ble både nektet og fysisk hindret. Lindseth og meg gikk inn i ett rom tilstøtende rettslokalet, men en politimann fulgte ivrig og helt i ekstase etter. På oppfordring nektet han å gå ut igjen slik at vi kunne få snakket sammen.

Mine to kolleger ble også behandlet på samme måte og advokat Svandal protesterte på politiets nektelse på at advokatene ikke fikk konferere med oss. Under denne seansen skrek pol.fullmektig Holst Sæter ut slik at han mistet stemmen at vi ikke hadde lov å snakke sammen. Han henvendte seg også til advokat Lindseth og sa at "det vet du godt at vi kan nekte". Vi forsøkte å forflytte oss til en trappeavsats for å få noen ord sammen uten politiets tilstedeværelse, men Holst Sæther fulgte oss hele tiden. Vi måtte da gi opp ellers hadde der sikkert blitt håndgripeligheter.

Jeg fikk ikke snakke med min advokat om saken før en halv time før det neste rettsmøte, - altså etter 6 uker i eneselle med brev og besøksforbud, samt radio og delvis uten klokke.

Jeg forespurte betj. Olsen om jeg kunne få ut noen penger fra min lommebok som var tatt slik at jeg kunne få telefonere til adv. Lindseth. Dette ble nektet. Han ville helst at jeg telefonerte fra avhørsrommet slik at han kunne kontrollere hva samtalen gikk ut på.

Pol.insp. Berg ga ikke meg som siktet noe eksemplar av tiltalen hverken under det første eller det andre rettsmøte. I andre rettsmøte protesterte Lindseth mot dette og Holst Sæther måtte motvillig tilveiebringe et eksemplar. Dette etter pålegg fra dommeren

Under avhør ble jeg fortalt at regnsk.sjef Hinna "hadde tilstått og at jeg like godt kunne gjøre det samme". Til dette repliserte jeg at også denne påstand måtte være løyn fra Kripos side da det ikke var rimelig at Hinna kunne "tilstå" noe han ikke hadde gjort. Dette tiltross for det psysiske press og trusler jeg kjente til Kripofolkene benyttet under forhørene og behandlingen ellers.

Kriposfolkene hadde gitt beskjed til fengselsbetj. at dersom våre advokater kom ut til fengselet for å konferere med oss så skulle disse si at "vi var i avhør" for derved å vanskeliggjøre kontakt. Betjentene oppfattet dette som ulovlig og etterkom ikke Kripos anmodning.

Løslatelsesdagen forespurte jeg om jeg kunne få tilbake de konfiskerte penger bl.a. for å kunne komme hjem. Jeg ble da tatt med til pol.kammerets regnskaps-avdeling og etter å ha ventet der i ca 40 minutter fikk jeg beskjed om at jeg ikke kunne få noe da regnskapssjefen "ikke kunne finne sjekkheftet". Jeg forespurte så om jeg kunne få låne telefonen for å gi min kone beskjed om at jeg skulle frigies og om å bli hentet. Jeg hadde jo ingen penger. Dette ble nektet av Olsen da " det på langt nær ikke var sikkert at jeg ble løslatt".

Jeg ble da forelagt å underskrive den rapporten som jeg tidligere hadde nektet å medunderskrive da jeg påsto at Olsen i denne hadde skrevet annet enn det jeg hadde sagt.

Jeg forespurte under forhøret hvor ovennevnte episode forekom om jeg sjøl kunne få lese rapporten han hadde skrevet, - hvilket ble nektet.

Han opplyste at han kun hadde plikt til å lese den opp for meg.

Jeg forespurte om Olsen i denne ville tilføye som kommentar hvorfor jeg ikke ville underskrive denne - hvilket også ble nektet.

Han sa bare at "ut fra mine avhørsrapporter ville retten forstå hvor vanskelig jeg var".

Jeg tok denne saken opp i Forhørsrettsmøtet hvor jeg påsto at Olsen hadde skrevet feil og at jeg hadde bedt om å få lese hva han hadde skrevet. Forhørsrettsdommeren ville ikke reagere på dette i det hele tatt, - etter en "beløring" fra Pål Berg.

Olsen kunne ofte sette seg rett overfor meg å si: "Per du lyver, Per du lyver".

Ad løslatelsesavtale.

Da Olsen - ved flere anledninger - hadde nevnt for meg at Kripos alltid fikk forlenget fengsling av en tiltalt, trodde jeg dette - og jeg tror det fortsatt. Når man så på det skuespillet der var mellom Kriposfolkene og forhørsdommeren har jeg ingen klarhet i hvor grensen går mellom påtalemyndighet og domsmyndighet i Norge. Disse har jo bl.a. kontor i samme bygg. Skuespillersamarbeidet fortsatte ved at Berg i flere møter sa at "det er tilstrekkelig at siktede har brev- og besøksforbud i 14 dager" - hvilket ble hver gang akseptert av dommeren. Hver gang når disse dagene hadde gått og man så fram til å kunne få ett brev eller få snakke med andre mennesker i fengselet, fikk man en time før fristens utløp beskjed om at dette forbudet fortsatt skulle stå ved makt.

Eneselle i 16 uker med brev- og besøksforbud, hvorav den første tiden uten radio og klokke, uten aviser og ellers noen kommunikasjon med omverdenen er lang tid. Man er da glad for å kunne si "takk for mat" til gangguten som raskt bringer to pølser pluss rikelig med potetstappe.

Man påklaget avgjørelsene i Forhørsretten til Lagmannsretten i Bergen bortsett

fra den siste gangen da man ble enige om at det ikke var interessant med flere akter i det selsomme skuespill.

Olsen sa til meg at "du må fortsatt sitte inne da jeg skal ha ferie". Det ble da også fire uker ekstra igjen.

Han hadde ved flere anledninger sagt at han var landets beste etterforsker og truet med at jeg måtte være samarbeidsvillig ellers kunne han være virkelig hard".

Almelid fra Kripos ble også hentet til forhørsrommet og fortalte meg hvor skadelig min oppførsel var og anbefalte samarbeide da "dette ville på anbefaling fra dem være gunstig for meg under rettsaken". Jeg takket for hans falske vennlighet.

Etter dagens forhør var gjort og rapportene underskrevet (også med klokkeslett) kunne Olsen holde meg i forhørsrommet i ytterligere flere timer, eller han satte meg ned i fengselssellen. Dette for å kunne plage og presse med trusler om ytterligere forlenget fengsling da han "uten samarbeide med meg ikke kunne rekke avhørene innen fengslingstiden gikk ut". "Det må da bli ytterligere fengsling" var hans stadige replikker.

Etter å ha sittet i såkalt "tenkeselle" ble jeg tatt inn igjen til videre avhør hvilket passet Olsen meget godt etter hans uttalelse da han sa ved slike anledninger at "fra nå av har jeg overtidsbetaling".

Han opplyste at mitt firma måtte betale overtidsgodtgjørelse til pol.folkene. (Det viser seg faktisk at Justitia har blitt presset til å betale ca kr. 70000 i forbindelse med godtgjørelse etc. for kopiering av endel papirer selskapet måtte ha for å kunne drive videre).

Under forhørene har jeg notert ned endel av Kripofolkenes trusler, løyner og usannheter som ble framsatt, - også i Forhørsretten.

Endel av disse har jeg også fått med i forhørsrapportene etter store vanskeligheter fra Olsens side, - hvilket jo var ganske naturlig.

Jeg ble stadig forelagt sitater fra avhør av mine ansatte (og tidl.ansatte) som var usanne og forvridde. Jeg forsto godt, og forstår langt bedre idag - hvorfor disse personer kunne fremføre slike uttalelser når presset var så stort fra Kripofolkenes side.

Trusler om "opphold på Finnestad" (Navnet på fengselet), anbefaling til personalet om å melde seg på arbeidskontoret da det ikke skulle bli noe firma å gå tilbake til etc. Pol.betj Kvam sa at "de skulle knekke firmaet så der ikke skulle bli noen arbeidsplass å gå tilbake til".

Pol.insp. Berg anklaget meg i retten at jeg under samtale med min kone hadde "gitt henne en lapp". Dette var og er en grov løyn.

Betj. Kvam som var vakt under dette møtet var også tilstede i retten og jeg oppfordret ham til å fortelle hva som hadde skjedd, men han turde selvfølgelig ikke si ett ord, - og dommeren gjorde intet.

Pol.betjenter ved kammeret sa at disse syntes det var drøyt når Kriposfolkene på kantinen ga uttrykk for at disse helst så at "Justitia gikk nedennom". (Selskapet hadde jo 260 lønnsbetalere).

Olsen sier under forhørene: "Dine opplysninger stemmer ikke med Hinna. Dere blir da bare sittende i varetekt. Du lyver. Vi har god tid. Jeg har timebetaling".

Brevere levert til Kripos for gjennomlesning og videresendelse ble ikke sendt. Etter forespørsel fikk jeg beskjed om at brevene ikke kunne sendes, jeg ble nektet å få brevene tilbake eller å få kjennskap til hva i brevene som ikke kunne passere sensuren.

Ett brev til min sønn i Tyskland ble ikke videresendt da der var kr. 1.- for lite i frimerker. Portoene hadde steget og jeg hadde ikke flere penger. Jeg kunne ikke få ut penger fra dem som var fratatt meg ved arrestasjonen. Jeg forespurte Olsen om jeg kunne få låne telefonen for å ringe til en politimann som satt i rommet ved siden av da jeg ville forespørre om å få en krone av ham. Jeg kjente vedk. godt. Dette ble nektet av Olsen.

Klokken ble fratatt meg ved arrestasjonen og det var meget ubehagelig å ikke kunne følge med tiden, - jeg hadde jo heller ikke radio eller andre muligheter. Olsen bare flirte når jeg forespurte om å få tilbake klokka. Jeg forespurte om dette bevisst var psykiske gestapometoder Kripos vanligvis benyttet? Etter utallige forespørsler fikk jeg klokka igjen etter en uke!

Ved siste forhør hos Kripos (betj. Olsen) ble jeg bl.a. forelagt løslatelsesvilkårene hvilket Olsen sa var "bedre enn at jeg fortsatt satt i eneselle, hvilket egentlig hadde vært det riktige".

Jeg fikk bevegelsesfrihet innen Rogaland fylke samt kunne besøke Lyngdal og feriested på Lyngør. Måtte videre melde meg daglig på pol.kammeret i Sandnes. Fikk ikke lov til å drøfte/samtale med noen av de ansatte eller tidl.ansatte om saken.

Olsen sa at vilkårene ville bli så vanskelige for meg å holde at jeg snart "ville bryte disse og havne inn igjen". En pol.fullm. var sporadisk tilstede under denne makabre prosess.

Ved løslatelsen forespurte jeg om å få kopi av den avtalen/løslatelsesvilkårene jeg måtte godta. Dette ble nektet. Her står der bl.a. at jeg kan oppholde meg på feriestedet Lyngør. Adv. Lindseth ville ikke ta sjanssen på at jeg husket riktig og da han ikke stolte på Kripos, forespurte også han etter denne "avtalen", - uten svar fra Kripos. Han gikk da ut fra at jeg hadde feil og arbeidet for at jeg kunne være på Lyngør sammen med familien i ferietiden. Insp. Berg var meget vanskelig til å ville gi tillatelse til dette, men etter et skriv fra fengselslegen gikk han straks med på dette mot meldeplikt til lensmannen i Tvedestrand. Det var også meget vanskelig å få forlenget denne "permisjonen" fra Berg.

Idag forstår jeg, etter å ha fått "avtalen" at også dette var for å gjøre forholdene så vanskelige som mulig for meg. Jeg hadde jo i "avtalen" tillatelse til å oppholde meg på Lyngør. Avtalen fikk jeg først lenge etter.

Kripos vanskeliggjorde kontakten med forsvareren etter beste evne. Foruten at jeg ble nektet å konferere med advokaten både før og etter rettsmøtet (første) skjedde det at når adv. Lindseth skulle ta kontakt med Holst Sæther i oppdrag for meg hendte det at denne når det passet ham avbrøt samtalen med å legge på telefonrøret.

Jeg fikk tillatelse av Olsen til å besøke min forsvarer i Oslo 25.6.82 og jeg trodde dessverre på hans ord.

Når jeg kom til adv. Lindseths kontor fikk han betenkeligheter om Olsen ville stå for det han hadde lovet eller dette også var for å lure meg. Det viste seg at jeg måtte oppfatte dette som usannhet igjen.

Lindseth kontaktet Holst Sæther og Berg om dette og ingen av disse ville stå for det Olsen hadde lovet og jeg måtte returnere med første fly og fikk da ikke anledning til å snakke med min forsvarer. Jeg var i Oslo i tre timer.

Den neste gang jeg var i Oslo hos forsvareren måtte denne hente meg personlig på Fornebu, bringe meg direkte til Kripos/Berg hvor jeg foruten å vise meg sjøl måtte forevise betalt billett tur/retur Stavanger-Oslo. Lindseth måtte neste morgen også personlig bringe meg igjen til Kripos/Berg og videre til Fornebu for avreise kl. .6.5. Straks etter hjemkomst måtte jeg melde meg igjen på pol.kammeret i Sandnes.

Berg løy også overfor meg når han orienterte om saken. Når razziaaksjonen ble satt igang, med god kjennskap av pressen som var tilstede før politiet - var det som advokaten til kollega Hinna sa i retten at "det var som om der i Norge var en ny invasjon". Berg sa til meg at der kun var sendt ut den "minste pressemelding han noengang hadde sett - fra Holst Sæther".

Det var som oftest meget vanskelig for forsvarerne å få svar fra Berg da denne som oftest skulle ringe tilbake, hvilket aldri ble gjort.

Pol.insp. Berg og pol.fullm. Holst Sæther løy i retten; Disse prosederte i siste rettsmøte hvor jeg fikk fortsatt 4 ukers ekstra

fengsel. Her også med vanlig oppskrift om to ukers brev- og besøksforbud som etter denne tid automatisk ble forlenget, dette etter avtale mellom politiet og forhørsretten. Jeg var ikke noen gang tilstede under disse møter.

I dette rettsmøtet var hovedanklagen ågerrente tatt av ett firma i Stavanger. Jeg forespurte Berg og Holst Sæther i to rettsmøter hva "ågerrente" var. Det har disse personer ennå ikke svart på. Berg sa at der forelå anmeldelse fra ett firma i Stavanger for dette. Hverken jeg eller adv. Lindseth betvilte hans påstand som man selvfølgelig burde. Dette viste seg nå igjen å være løyn. Der har ikke foreligget noen anmeldelse og foreligger heller ikke noen slik idag om det omtalte forhold. Dette tiltross for sterk påvirkning på en firmaeier som Kripos ville ha til å anmelde meg, men som ikke lyktes. Under dette rettsmøtet ble jeg totalt utslått bl.a. av rettergangen og den "gode kontakt" jeg oppfattet der var mellom Kripos og dommeren. Dette resulterte at jeg totalt mistet stemmen og kunne ikke på noen måte klare å hverken stille spørsmål eller forsvare meg mot de falske beskyldninger. (Henv. rapport om dette av dommeren). Olsen nevnte for meg dagen etter at Kripos hadde regnet med 2 ukers fengsel, og derfor forlangt 4 uker - som de faktisk fikk.

På spørsmål fra adv. Lindseth til Berg om, hvor mange anmeldelser der var innkommet svarte Almelid at "der var ett tresifret tall". Dette er også grov løyn.

På gjentatte forespørsler til Kripos om hvem og hva jeg er anmeldt for har jeg til d.d. sett kun en anmeldelse. Dette Oslofirma hadde anmeldt meg eller Justitia for underslag av noen kroner i forb. med oppgjør for en inkassosak. Jeg hadde ingen mulighet til å kommentere eller imøtegå denne påstand.

Justitias inkassosjef i Oslo advokat Bore hadde truet med å føre feil oppgjør i saker for "senere å skade selskapet" da han sluttet p.g.a. utroskap og at han ikke fikk disponentstillingen ved kontoret.

Adv. Bore forlangte også at regnsk.sjef Hinna skulle betale ham ut noe skattefritt honorar han skulle hatt fra en klient, men som ved en "feil" hadde blitt innsendt direkte på selskapets konto.

Den omtalte anmeldelse er da også kommet "i henhold til samtale med journalist Ystad i Dagbladet". Der var meget god kontakt mellom denne Ystad og Bore.

Besøk:

Det var meget vanskelig for min kone å oppnå besøk.

Olsen kunne på forespørsel fra meg om jeg fikk besøk si at dette idag ikke var mulig. Jeg ble puttet inn på "tenkesella" og etter timers opphold der ble jeg ført til forhørsrommet hvor jeg plutselig sto foran min kone.

Hun merket ofte min overraskelse og bemerket at det var merkelig at jeg ikke var klar ovet at hun skulle komme. Jeg hadde etter disse overraskelser ofte meget vanskelig for å snakke med henne.

En annen gang fikk jeg f.eks. vite at min kone satt på gangen i kammerets ekspedisjon for å treffe meg, etter avtale med Olsen.

Olsen kunne da etter f.eks. en time å si at idag kunne hun ikke få treffe meg. Hun måtte da gå igjen. Jeg spurte ham engang dette skjedde om å få fem min. med henne, - men dette ble blankt avvist.

Olsen avtalte - for å være ekstra jævlig - at hun kunne komme igjen for å møte meg noen dager etteratt fengslingstiden skulle gå ut. Dette selvfølgelig bare for å tilkjennegi at det selvsagt ble fortsatt fengsling, - som også Olsen ga uttrykk for var en selvfølge.

"Kripospionen Holst Sæther".

Politiembetsmannen Holst Sæther søkte på falske premisser en utlyst stilling i Justitia som inkassosjef. Han refererer til Aftenposten at dette var for å spionere på selskapet. Han opplyser at han fikk Justitialedelsens

tillatelse til å gå igjennom inkassorutinene. Her behøves ingen "tillatelse" da vi alltid har forsøkt å informere våre titusen kunder å sette seg inn i våre rutiner bl.a. gjennom Kredittskolen. Dette letter vårt arbeide og bedrer samarbeidet mellom saksbehandlerne og oppdragsgivere samt debitorerne i felles interesse om å løse en tvistesak. Vi har orientert om dette bl.a. i den abonnementsavtale som kan inngås. Altså ingen hemmeligheter og igjen usannheter fra Holst Sæther. Etter Holst Sæthers virksomhet vil det i fremtiden være betenkelig å være brydd med å interjue personer fra politiet, lensmannsetaten, ligningskontoret etc. da man kan bli plaget av slik spionvirksomhet. Selskapet har ofte ansatt - og har mange - dyktige folk nettopp fra disse etater.

Olsen var klar over at den medisin jeg fikk i fengselet "gikk ut" ved 1400 tiden og jeg oppfattet det slik at han bevisst dro tiden ut med hardere forhør til etter denne tid. Jeg ble forelagt "tilståelser" fra kolleger som var løyn og når ikke jeg ville tilstå det samme var det vanlig med opphold i lang tid på "tenkesellen". Han presset igjen etter dette opphold i flere timer og truet med "fortsatt fengsling". Slike trusler var jo ganske harde etter så mange uker på eneselle og han oppnådde det han ville: Etter ett av forhørene som varte fra 0930 til like før kl. 1800 klikket mine nerver når jeg kom tilbake til fengselet. Pol.betjentene som kjørte meg ut var meget hensynsfulle og hjalp meg med å komme ut av bilen og støttet meg mens jeg trakk frisk luft. Reaksjonen når jeg kom inn i fengselet var at jeg totalt seg sammen og bl.a. ikke kunne snakke og hadde store pustevansker. Fengselets sykesøster ble tilkalt og var hos meg hele kvelden sammen med en fengselsførstebetjent. Dette var en fantastisk omsorgsfull støtte og behandling.

Generellt fikk jeg en meget god behandling av fengselspersonalet. La meg si det slik at politimannen på "kammeret" gjorde en jobb med transport, vakt etc som jeg fullt ut vil respektere og måten dette ble utført på var helt bra. Fengselspersonalet utførte sin oppgave med å ta imot, passe "pasienten" på en menneskeverdig måte som jeg har fått all respekt for. Kripos forståelse av deres oppgave er å få så mange "tilståelser" som mulig ved å bruke de midler som er mulig uten at utenforstående skal få greie på dette bl.a. ved å bryte ned den mistenktes/tiltaltets psykiske og fysiske helse og styrke.

Razzia hjemme:

Under razziaen hjemme var der 6-8 mann tilstede. Jeg ønsket å være med når disse gikk inn i hjemmet, men ble nektet. Tepper etc. ble svært tilgriset. Jeg ble brakt inn til mitt hjem for å åpne en safe. Jeg forespurte Almelid fra Kripos om å få være tilstede ved opptellingen av kontante penger som lå i denne. Dette var forskj. valuta som var puttet inn etter reiser i forskj. land. (Normalt reiser jeg ett eller annet sted hver uke.) Dette ble nektet. Jeg ble brakt tilbake til kammeret i Sandnes. (Jeg har senere hørt referert på byen hvordan politifolk hadde fortalt til underholdning hvordan jeg hadde det i mitt hjem.)

Jeg har ved flere anledninger forespurt Olsen etter ett gullarmbånd jeg mente politiet hadde tatt. Olsen svarte da at politiet ikke hadde tatt eller hadde bruk for dette. I oppgaven fra Kripos av 5.8.82 står dette armbåndet opført.

Jeg har ved utallige ganger forespurt Kripos om oppgave/kvittering for det som ble konfiskert både av penger og gjenstander. Dette har alltid blitt nektet.

Senest i ett møte den 19.8.82 med Olsen og Manger fra Kripos ble jeg nektet å få en skriftlig oppgave over det som var tatt. (Under dette møtet skrev jeg ned hva Kriposfolkene sa, las dette opp og spurte om det jeg hadde skrevet var korrekt oppfattet, hvilket ble besvart med ja.

Adv. Lindseth har flere ganger forespurt etter kvittering/oppgave og senest i brev fra ham av 9.6.82, - uten svar.

Skriv fra adv. Lindseth til Riksadvokaten av 17.6.82 om etterforskning av

gjenstandene og pengene. Intet svar.

Skriv fra adv. Lindseth til Statsadvokaten av 24.7.82 om det samme. Intet svar.

Anmeldelse til Riksadvokaten av 24.8.82 mot Rogaland pol.kammer for underslag.

Holst Sæther sier til meg den 6.8.82 at oppgaven har ligget på kammeret fra den 30.6.82 og at alt kan hentes. Dette er igjen en usannhet. Oppgaven er midt udatert, men følgeskrivet er datert 5.8.82.

Den 6.8.82 oppsøkte jeg pol.kammeret for vanlig "melding" og blir presentert listen av Holst Sæther. Listen er ikke riktig når det gjelder gjenstander og når det gjelder penger. Der er ingen oppgave over konfiskert valuta.

Under dette møtet hørte jeg Holst Sæther forespørre en betjent som skulle ha kontrollen med en eske av disse gjenstander om hvorfor ikke valutaen var oppført hvilket denne repliserte at "Berg hadde sagt at denne ikke skulle være med". Holst Sæther sa til meg at der var \$ 280 hvilket han så at jeg noterte. Jeg ble tilbudt å få en sjekk på ca kr. 17200. Til dette sa jeg at Kripos kunne beholde alt til jeg fikk korrekt oppgave over det som var beslaglagt. Når Kripos hadde blitt enige om hvilke beløp som var tatt så kunne jeg få beskjed.

Berg sier til ~~XXXXXXXXXX~~ Aftenposten 26.8.82 at "Nuland har vært innom pol.kammeret å fått utlevert andre ting som ble beslaglagt under razziaen". Dette er løyn, - jeg har ikke fått noe.

Brev til Riksadvokaten av 6.8.82 med kopi til Rogaland pol.kammer at oppgaven ikke er korrekt og at pengebeløpet er betydelig større. Videre beskylder jeg Holst Sæther for unannheter og hans kolleger for det samme - samt trusler.

Uten videre kommer ny tilleggsoppgave fra Kripos/Holst Sæther i brev av 1.9.82 med oppgave over valuta og n.kr. 10000, tils.ca kr. 50000

Nå har plutselig valutaen i dollar blitt \$ 752.

Forøvrig stemmer heller ikke denne oppgaven.

Anmeldelsen for underslag ligger nå til behandling hos Statsadv. i Agder.

24.10.82 kommer beskjed fra Statsadvokaten at saken er ikke straffbar og at den er henlagt. Jeg har ennå ikke lyktes å få korrekt kvittering/oppgave.

Den 28.9.82 kontaktet en av Justitias ansatte (direktør Onarheim) meg og sa at han var blitt bedt av Kripos om å motta og kvittere for mine penger. Jeg forsto direktør Onarheim slik at Kripos nå hadde funnet flere penger tilhørende meg samt flere tusen som tilhørte Justitia. Jeg ga beskjed til ham at når Kripos hadde klart å lage en riktig oppstilling (mottagesbevis) så kunne Kripos kontakte meg som da sjøl kunne kvittere for mottakelsen.

Olsen tok meg engang inn til forhør, han virket meget nervøs og fortalte meg i meget vennlige toner og vendinger at der hadde blitt fremsatt klage på behandlingen av meg. Han kunne ikke si hvem som hadde klaget eller hvem til. Han sa at dette måtte bero på en total misforståelse da "vi var gode venner og at han vel på ingen måte hadde behandlet meg dårlig".

Jeg satt lenge å hørte på hans falske fremstilling av "hans enestående behandling" og om hvor bra person han var, at han bare ville det beste samt kun få det riktige fram.

Han nevnte også det ofte vanskelige forholdet der var mellom overordnede i politiet ~~og~~ med "jussen", - og betjentene. "Dette kjenner jo du godt til fra den tid du var politimann". (Jeg var politibetjent ved Oslo pol.kammer i 4-5 år inkl.tiden på Politiskolen.)

Han sa at vi ikke skulle ha noe avhør idag men bare slappe av. Han inviterte meg så ut på kafe i Sandnes hvor han skulle spandere snitter på meg hvilket jeg selvfølgelig takket nei til. Han spurte så om jeg ville ha en luftetur i gaten bak politikammeret. Når man ikke har vært i solen på måneder, fått lite mosjon og frisk luft samtidig som alternativet er fortsatt opphold i "tenkesella", sa jeg takk for dette tilbudet. Turen varte ca 10 minutter i herlig solskinn. Olsen pratet - men jeg behøvde denne gang ikke å høre på ham og heller ikke ofre ham svar.

Olsen fikk lste.akts siste replikk til min fru som hentet meg utenfor fengselet hvor han fikk sagt til henne at det kun var av helsemessige grunner at politiet slapp meg ut.

Tore Nuland

5.11.82

Telefon fra Kripos/regnskapsavd. hvor man ville sende meg penger (de konfiskerte norske penger) men hadde ikke fått gjort dette da Kripos ikke hadde mitt bankgironummer. (Man skulle tro replikken var tatt ut fra onkel Skrue)

Jeg forespurte igjen om den etterlyste oppgave over det som Kripos hadde tatt og etter de to sjekker som jeg har savnet? Kriposrepresentanten sa da at den ene sjekken (på ett lite beløp) hadde Kripos hevet.

På forespørsel fra meg om hvorfor og hvordan Kripos kunne heve en sjekk i mitt navn svarte vedk. at "der var noen streker på baksiden og disse godtok banken som din underskrift." TN

Han spurte så om jeg nektet å ta imot pengene hvilket jeg nå som tidligere svarte at jeg aldri har nektet å ta imot noe, men jeg har bedt om en forhåpentlig korrekt oppgave over det som Kripos har tatt. TN

På forespørsel fra Den Franske Ambassade opplyser politiet at selskapene går/skal gå konkurs og fraråder å sende penger til våre selskaper. Henv. bekreftelse fra nevnte ambassade i brev av 7.12.82.

TN

24.1.83

Påtalemyndigheten/etterforsker Nygård legger hindringer i veien for at sterkt injurierende utsagn om tredjeperson blir avsannet ved bl.a. å oppfordre vitne å "ikke komme med innrømmelser eller si noe som kunne tjene til sakens opplysning". Det var under møte i Forligsrådet vitnet Sliper fortalte dette. Sliper bestred under samme møte uttalelser som betj. Nygård påsto hun hadde kommet med under avhør.

TN

Fortsettelse rapport fra politibehandling:

Under rettsaken i Sandnes uttalte advokat Vierdal som var advokat for disponent Larsen :

"De tiltalte ble behandlet av politiet v/Pål S. Berg som avskum, og vi forsvarere ble satt i samme bås".

"Politifullm. Holst Sæter var Pål Bergs lakei, d.v.s. den foresattes redskap".

Arrestasjonen av Larsen, Hinna og Nuland ble foretatt kl- 10.00.

Kl. 00.30 dagen etter foreslo advokat Vierdal for pol.fullm.

Holst Seter at politiet burde kunne skaffe noe å spise for de siktede og forsvarerne.?

Pol.fullm Holst Seter replisterte at "dersom Vierdal var sulten kunne han gå hjem for å spise".

"Pål Berg sa at der var foretatt underslag for kr. 20 mill".

Det kom også fram i retten at når pol-betjent Nygård ikke fikk de tilståelser han ønsket av disponent Larsen, kontaktet politiet (Pål Berg) Larsens syke hustru for å få henne til politikammeret for å " få Larsen til å tilstå".

Når dette ble kjent for advokat Vierdal grep han inn og fikk forhindret denne form for forhør.